

AGULLA GRAN DEL PAS DEL PRÍncep

GEDE o Guasch-Santacana (6a/Ae-135m)

Primera:

M.Guasch, J.Santacana J.Gómez i (setembre de 1956)

Material:

20 cintes exprés i un estrep

L'Agulla Gran del Pas del Príncep s'eleva contundent i vertical, oferint-nos a la seva assolellada vessant sud una de les vies històriques de Montserrat: la GEDE de l'Agulla Gran, oberta l'any 1956, amb una primera tirada de sisè grau emblemàtica, que ha restat com una lliçó d'exposició, de la més genuïna finura montserratina i de l'alt nivell d'una generació d'escaladors pioners, que amb la seva gosadia van deixar petja a les agulles més emblemàtiques del massís.

Aprofitem la avinentesa per recomanar de totes totes el bloc d'en **Manel Guasch** "[Pasió vertical](#)", que amb l'ajut de la seva filla Sònia va bastint un llegat a base de fotografies i relats que ens ajuden a conèixer i comprendre una època de l'escalada de la qual en som hereus i que omple de sentit moltes de les ascensions que realitzem, que no només són grau, sinó sobretot la il·lusió d'una colla de gent que, molt abans que nosaltres, trescaven els camins cercant les mateixes passions que ens mouen avui.

- Via: GEDE
- Zona: Montserrat – Frares
- Dificultat: 6a/Ae (MD+)
- Dificultat obligada: V+/Ae
- Llargària: 135 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via equipada. El primer i el segon llarg restaurats amb parabolts intercalats amb peces antigues. La resta a base de burins en bon estat en general
- Material: 20 cintes exprés. Un estrep útil
- Orientació: Sud
- Valoració: *****

Aproximació:

Des de Can Masana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Des del refugi prenem el corriol direcció Coll de Porc (est) marcat amb pintura groga i blanca. Des del refugi tenim aproximadament un quilòmetre i mig fins al Pas del Príncep, on destaca l'Agulla Gran al costat del camí. Des de Can Masana fins a peu de via 3 quilòmetres aproximadament. També podem venir pel Coll de Porc o pel sud des de la Cova de l'Arcada.

L1(6a)

La via s'inicia enfilant-nos a un pedestal que ens avoca directament a la placa. Ja des del primer metre ens adonem quina serà la tònica de l'ascensió: presa petita i equilibri per anar guanyant-li metres a aquesta fabulosa agulla. De seguida encarem un preciós flanqueig a esquerres que ens mena a un llavi que haurem de superar amb un pas de força, per quedar sobre un mar de pedra on ens tocarà donar la talla, cercant el moviment més lògic, acariciant els còdols, mai massa grans i sobretot, posant a prova la resistència dels nostres bessons, fins arribar a la gran balma on muntarem la primera reunió. 35 metres.

L2 (Ae/V)

Per a una major comoditat hem fet un canvi de reunió, aprofitant-ne una que hi ha un parell de metres a l'esquerra de la balma. La tirada la superem pràcticament tota en tècnica d'artificial sortint en lliure poc abans d'arribar a la segona reunió, que es munta

en un llavi evident. Aquest llarg, es troba equipat amb molts burins antics (en prou bon estat) alternats amb alguns parabolts. 25 metres.

L3(Ae/V+)

La sortida de la reunió és prou fina fins atènyer el primer burí, a partir d'aquest punt es progressa bé en A0 alternant amb sortides en lliure, seguint sempre una característica fissura cega (els burins tot i que vells són prou abundants i donen confiança per provar-ho en lliure). La reunió la farem sota un tram un xic desplomat. 20 metres. Aquest llarg en lliure està cotat de 6a+, tot i que anar a vista és difícil, pel tipus de roca i escalada.

L4(6a/A0)

Ataquem el desplom anant cap a l'esquerra, on a base de bons còdols el guanyem per després iniciar una diagonal cap a la dreta, novament les assegurances són molt properes i quan la cosa es complica sempre podrem tirar de cinta fins arribar a la reunió. 25 metres, 6b/+ si es fa en lliure.

L5(V+/Ae)

Des de la reunió veiem el primer burí un parell o tres de metres a la dreta, sobre un tram molt vertical. Sortim cap a l'esquerra, anant a buscar la lògica del camí més fàcil, per de seguida tornar flanquejant cap a la dreta fins encintar el burí. Continuem amb alguns passos d'Ae fins que hem de sortir en lliure en el que serà la darrera pujada d'adrenalina de la via, un curt tram molt vertical amb algun forat amagat que ens permetrà arribar al següent burí. A partir d'aquest punt les dificultats van minvant i l'escalada esdevé cada cop més senzilla però a l'hora cada vagada més bonica, amb uns darrers metres amb un ambient del tot sublim. 30 metres.

Descens:

Des del cim, des-grimpem uns metres pel vessant oest (millor encordats) fins arribar a una mena de lleixa. La seguim cap al nord fins arribar a la instal·lació de ràpel. Amb doble corda arribem amb un sol ràpel de 50 metres al coll que formen l'Agulla Gran i l'Agulla del Rei. D'allí anem a buscar el camí i arribem al peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Escalada de categoria, amb un primer llarg carregat d'història on cada metre que guanyem ens fa anar enrere en el temps imaginant com en Guasch va obrir aquest llarg sense l'us de material d'expansió.
- Verticalitat i molt ambient a una raconada especialment tranquil·la i encantadora.
- La quantitat d'assegurances animen a provar força trams en lliure.